

800? Laetemur in miserationibus redemptoris nostri. Abraham ante Christi adventum
 Luc. 16, 23. apud inferos fuit; post Christi passionem latro in paradiso. Morte Christi mors
 ib. 23, 43. mortua est, flammea romphea^a, custos paradisi, sanguine Christi extincta; et beatus
 Gen. 3, 24. Petrus, homo terrenus, portas aperit, quas^b aethereus^c Cherubin clausit; et de
 rete piscatorum manus repente ad claves transtulit regni caelorum. In Cherubin^d
 multitudo scientiae, sed in Christo multitudo miserationis. Olim in Iudaea notus
 tantummodo Deus, sed nunc omnibus gentibus vox una est Christus. Qui nos de
 servis fecit amicos, et de profugis convertit in filios; naturam mortalitatis nostrae
 assumpsit in gloriam divinitatis suae. In hoc genus laetetur humanum; sciens fragili-
 tatis nostrae naturam, super angelicos exaltatam choros, maiestati paternae gloriae in
 caelestibus consedere. Quae conditio mortalitatis te, mens humana, conturbare debet
 post tantam^e naturae tuae gloriam, post talem piis meritis preparatam beatitudinem?
 Cf. 2. Cor. 8, 14. Aequalitas tibi certissima est; tantum te geminae caritatis indue^f pennis, ut volare
 facias, quo victor Christus ascendit.

Noli angustiari^f de morte carorum², sed congaude laetitiae illorum. Christus
 se ipsum pro te tradidit in mortem. Cur lacrimis tuis contradicis Christo rapere caros
 tuos² de morte ad vitam, de labore ad requiem? Felicior est in bono dies exitus
 quam nativitatis³. Ille est requiei initium, iste laboris; ille laetitiae introitus, iste
 doloris. Nascimur, ut moriamur; morimur, ut melius vivamus⁴.

Via est haec vita pergentibus ad patriam. Si aspera est, si ardua est, viriliter
 gradienda est; si plana^g, si prospera, caute^h currenda est, quia multos habet insidia-
 tores. Novit itaque providentia Dei, cui prodest longa peregrinatio huius viae; cui
 optimum est cito huius peregrinationisⁱ labores finire. Placeant nobis iudicia Dei.
 Ps. 118, 137. Iustus est Dominus et recta iudicia eius. Illa mens maxime Deo placet, cui omnia^k
 Dei placabilia placent. Laudemus, amemus, et oremus, ut semper fiat voluntas eius
 in nobis, cui semper bona placent. Et nihil nisi per eum boni possumus habere,
 perficere. Si bonum est, si amabile est, quod habemus, ille praestavit^l nobis. Illi
 gratias agamus, illi tota mentis intentione sacrificium laudis offeramus; in quo salutem
 ib. 49, 23. nobis sempiternam per prophetam suum promisit dicens: 'Sacrificium laudis honori-
 ficavit me; illic iter est, quod ostendit illi salutare Dei'. Haec est angelica iocunditas,
 sanctorum laetitia, consolatio nostra. Nihil enim aliud caelestis Hierusalem, quae
 1. Petr. 2, 5. vivis aedificatur lapidibus, agit in patria sua, dicente et suspirante ex nostra voce
 Ps. 83, 5. psalmigrapho: 'Beati qui habitant in domo tua'. Et quasi quis quaesisset, quae esset
 ib. 83, 5. illa beatitudo habitare in domo Dei, respondit: 'In saeculum saeculi laudabunt te'.
 Haec laus sine fastidio, sine defectu erit, sine fine dulcescit^m in corde et ore canen-
 tium. Haec quoties agimus in terris, angelicam imitamur vitam. Haec suavitas omnes
 saeculi tristitias expellit abⁿ anima, omnes maerores mitigat. Et quanto quis donorum
 Dei maiori utitur abundantia, tanto magis se debitorem datori omnium bonorum, quae
 possidet, agnoscat.

Si igitur iustum videtur homini cuiuslibet beneficii vel officii reddere grates,
 quanto^o magis Deo gratiarum actiones agenda sunt? Qui omnia dedit, quae in hoc
 saeculo bona videntur, omnia daturus est bona, quae desiderari vel haberi in futuro
 saeculo possunt. Ubi ipse Deus erit omnia in omnibus, qui nunc singulis secundum

^a) rumphea T.   ^b) quae T.   ^c) aetherius T.   ^d) tantum T.   ^e) induae T.   ^f) angustiare T.
^g) plena T.   ^h) cauta T.   ⁱ) peregrinationes T.   ^k) dō T.   ^l) sic.   ^m) dulcessit T.   ⁿ) ab
 om. T.   ^o) quato T.

1) *Isid. Etymol. VII, 5, 22, cf. supra p. 124 n. 6; p. 129 n. 7.*   2) *Cf. supra p. 326 n. 7.*   3) *Cf. supra p. 326: Numquid non felicior est vitae ingressus quam mortis?*   4) *Cf. ibid.: nascimur, ut moriamur; morimur, ut vivamus.*